

Aan spullen geen gebrek. Boerma's antiekhoeve in Uithuizen staat vol. Met wat? Nou, noem maar wat en het staat er. Eigenaar Erik Boerma: "Het is een bewust geordende chaos."

Door Gerda Douma

Vader en zoon
Boerma
temidden van
hun aanbod.
Foto's: DvhN/
Jan Zeeman

Geordende chaos in Uithuizen

Handelsgest kan de familie Boerma niet ontzegd worden. Toen vader Johannes Boerma dertig jaar geleden de waarde leerde kennen van zijn melkmaat waarmee hij al jaren melk schepte, realiseerde hij zich dat daar misschien wel geld mee te verdienen was. Daarvoor handelde hij in vee, zijn vader ook, dus van vader op zoon werd het handelsbloed meegegeven.

Na voorzichtige in- en verkopen bij bevriende boeren werd een steeds groter deel van de boerderij gebruikt voor de handel in antiek. Drie jaar geleden deed de toen 76-jarige handelaar de volgroeide antiekzaak over aan de enige zoon die er warme belangstelling voor had, Erik. Als vierjarig jongetje hield hij zijn vader al. "Ik kan me nog herinneren dat ik een Keulse pot uit de auto haalde en dat heel interessant vond. Ik werkte met veel plezier bij Shell en moest er dus wel even ernstig over na denken, maar ik heb er nooit spijt van gehad."

Die liefde voor oude spullen, uit grootmoeders tijd en daarvoor, is alleen maar gegroeid. Evenals de collectie. Want opnoemmen waarin hij dan zoalhandelt is eigenlijk onmogelijk. Een rondgang door de schuren brengt je in de sfeer van opa en oma. Veel meubels en accessoires komen je om die reden vaag bekend voor. "Ik vergaar de stukken vooral door het opknippen van complete inboedels,

Wanneer iemand overleden is ga ik kijken. Zodra er een prijs overeengekomen is nemen wij de hele boel over. We zorgen dat spullen waar wij geen belang bij hebben netjes verwerkt worden en de rest verkopen we hier. We moeten er dan ook voor zorgen dat de koelkast bij de afvalverwerking terecht komt, net als het oude tapijt en de versleten gordijnen. Maar die paar mooie stukken die er ook tussen zitten, daar doe je het voor. Als ik die vind, is mijn dag weer goed."

Veel kasten, een zolder vol stoelen, schaaljes, beeldjes, potten, een geweldige grammofon die luid laat weten dat ie nog altijd doet, lampen, glazen: een rondje in de twee schuren neemt al snel een uur in beslag. "Dit kastje komt uit Groningen, deze uit Harlingen." Straaten datum worden er door Erik moeiteeloos bijgeleverd. Hij weet waar alles staat, weet wat het is. "Dat stoeltje bij de deur, wat kost dat?" Eriks vrouw streekt even haar hoofd om de hoek van de deur. "Die met dat houtsnijwerk in de leuning? Negentig euro."

"Het is een laagdrempelig bedrijf. Er komen hier veel mensen op een dag. Voor een stoel of een kast, maar ook voor een lampglasje dat gebroken is."

Erik kan goed leven van zijn bedrijf.

"Eerlijk

bieden, eerlijk vragen. Heb ik van mijn vader geleerd. Dan houd je het vol."

"Kans op opvolging?

"Onze zesjarige dochter Renske verkoopt hier al eieren. Ik zou het hartstikke leuk vinden als zij later de zaak over zou nemen."

